

Három apokrif

1. *Mária Magdolna*

Kétezer esztendeje várak reád, Uram.

Hajamat ha kibontanám, immár a pokol fenekéig érne.

Ó, jaj, ha egyszer, mint harangkötelet, megrángatja a Sátán!

Oly kínok zendülnek meg bennem, hangom kiveri

a holtakat a földből, az elrejtett ezüstpénz

sírából, mint csillagköd, szétfröccsen az Űrbe.

Fekete szoknyás harangodat, Uram, inkább repessz meg!

Mert megreped a Föld szíve, ha én megkondulok.

De nem hallgatsz reám, elfordult éntőlem a Te

orcád, mint írásos felére perdült pénzdarab;

és vésete kibetűzhetetlen – akár a telihold

a hajnal párájában, csak homálylik...

Templomod küszöbén várok reád, Uram, és kétezer

esztendőm virradatain öt sebed pírja átszivárog.

2. Izolda levele

Nem mehetek ma Trisztán nem lehet

Most lázasodott be a kisfiam.

Fiunk hisz szinte biztosan tied

Ne sírna úgy rohannék boldogan

Holnap se jó az Marke napja rég

Illyenkor fürdik kölnit szór magára

Ha e napon se hálának véle még

Igazolást találna gyanújára

 Holnaputánra a burgund követ

[illegible]

Küld nékem egy csodás rubinkövet

Ügyelnem kell a diplomáciára

Három nap múlva akkor lesz a bál
Eljönnek mind a kornwalli urak
Sok puccos dáma s undorodva bár
Fogadnom kell a hódolatukat

Nem mehetek foglalt minden napom
De hidd el nékem is sajog sebed
Futok hozzád amint lesz alkalom
És akkor akkor meghalok veled

3. Töredék

Marina Cvetajeva és

Hervay Gizella emlékének

olyan vagyok mint az okos lány
a meséből ki jött is és nem is
(egyik lábam a Sátán kecskebakján)
phozott is és nem is
(elengedem mint galambot a lelkem)
már minden kérdésedre megfeleltem
plenyúztam a malomkövet
megfolttoztam a korsót
megtettem amit ember nem tehet
fáradt vagyok pörgetni már az orsót
fogadj be végre árnyaid honába
Hádész királya

[← Előző oldal](#)

[Következő oldal →](#)